

Džordžo Rikfordo istorija

1969 m. Džordžas Rikfordas, jaunas suaugusysis, gyvenęs Lesteryje, Anglijoje, sutiko Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios misionierius. Iš pradžių Džordžas priešinosi jų žiniai, tačiau galiausiai pradėjo susitikinėti su misionieriais. Praėjus trims intensyvaus tyrinėjimo mėnesiams, Džordžas vieną rytą prabudo įsitikinęs, kad Bažnyčia yra tikra.

Džordžas nekantravo šiuo atrastu liudijimu pasidalyti su vyresniaisiais. Bet, prieš jam tai padarant, misionieriai papasakojo, kad Džordžas, prisijungęs prie Bažnyčios, negalės gauti kunigystės, nes yra maišytos rasės ir tarp jo protėvių yra juodaodžių afrikietiškos kilmės asmenų.

Vieną dieną Džordžas su savo artimu draugu kalbėjosi apie savo patirtį su misionieriais ir pradėjo jį mokyti apie pranašą Džozefą Smitą. Jis prisimena: „Pasakodamas tiesiog atgijau ir kažkas mane užvaldė – ir aš tiesiog švytėjau.“

Tai dar kartą patvirtino Džordžo liudijimą, tačiau jo nuogaustavimai dėl kunigystės apribojimo išliko. Jis meldė supratimo ir gavo tokią žinią: „Neprivalai suprasti visko apie mano Evangeliją, kad jai atsiduotum. Parodyk savo tikėjimą priimdamas tai, ką girdėjai, o visa kita palik mano rankose.“

Paguostas tokios žinios, Džordžas pamaldžiai atsakė: „Taip, Viešpatie, taip ir padarysiu. Priimsiu tai su tikėjimu. Nuoširdžiausiai dėkoju.“ Praėjus dviem mėnesiams Džordžas buvo pakrikštytas ir tapo ištikimu Bažnyčios nariu.

1975 m., likus trejiems metams iki apreiškimo apie kunigystę, Džordžas rašė, kad ribojimą priėmė „su tikėjimu, be jokių išlygų“ ir tiki, kad Dievas yra teisingas. Jis pridūrė: „Esu dėkingas, kad Viešpaties kunigystė, visi jos palaiminimai, įgaliojimas ir pareigos vėl žemėje. Man ne taip svarbu, kas ją turi, o kas ne, daug svarbiau, kaip ji naudojama.“

1978 m. Džordžas sužinojo apie apreiškimą, kad visi verti vyrai gali būti išventinti į kunigystę (žr. 2 oficialų pareiškimą).

Kai tik Džordžas grįžo namo, jis ir Džiunė [jo žmona] ėmė kalbėtis ir visą vakarą kalbėjosi apie tai, ką jų šeimai reikš ši naujiena. Pokytis buvo nepaprastas. Kitą rytą Džordžas Rikfordas buvo išventintas į Aarono kunigystės kunigus. Po dviejų mėnesių jis buvo išventintas į Septyniasdešimties narius ir tapo vyriausiuoju kuolo Septyniasdešimties kvorumo nariu. Dar po dviejų mėnesių Džordžas ir Džiunė Rikfordai kartu su keturiais vaikais buvo užantspauduoti Londono, Anglijos, šventykloje. („Priimsiu tai su tikėjimu“).